

гледа на сичко това, той не скъбщилъ на своето правительство за известните нему фактове и не изследвалъ тъхната справедливостъ, а само пратилъ драгоманина си при турските министри за свѣдения. Драгоманина са върналъ съ отговоръ, че турците са обхождали въ Бѫлгария съ граблобова нѣжностъ, а злодѣите славяне искали безпомощните мюслюмане. Серъ Хенри добродушно са усмихналъ и, като забѣлѣжилъ, "азъ това знаехъ", не написалъ нито дума въ Лондонъ. За това той е долженъ да носи тѣжката отговорностъ, че като е ималъ масса достовѣрни свѣдения, той упорно е утвѣрдявалъ, че вѣстничарските известия сѫ прѣувѣличени и, не стига то-ва, още легкомисленно и безсръмно е увѣрявалъ, безъ да потвѣрди съ никакви фактове, че бѫлгарете сѫ извѣршили такива сѫщо ужаси, както и турците. Най-сетиѣ, ако серъ Хенри Елиотъ и сега, когато хиляди трупове на невинни жени и дѣца гниятъ по бѫлгрските полета, като викатъ камъ небето за отмѣщение, намира възможно да разсѫжда за преувѣличения, вместо да заяви високо и въ най- силни изражения своето негодование, — то за това той не е достоенъ да бѫде посланникъ на христианска-та кралица, и да бѫде представителъ въ Цариградъ или другадѣ на благородния и великодушния народъ.

Дизраели прочелъ въ парламента телеграммата на Беринга за това, че, по неговото мнѣние въ цѣла Бѫлгария сѫ изгорѣни 60 села и убити 12,000 души. Не зная въ каква смисъль Берингъ указва на тия цифри и смѣта-ли ги за окончателни и безусловни. Въ съкий случай, той въ това време, когато е испращалъ телеграммата бѣше посѣтилъ само Пловдив-